

חיה שפס- אבטליון

הצהרת אמן

בעבודתי אני בוחנת את האור כחומר, את הפוטנציאל הפיקטוריאלי של הצילום ואת מעשה ההתבוננות. מקור הצילומים בשהייה ממושכת במיצבי אור במוזאונים ובתערוכות בארץ וברחבי העולם. בהם אני מצלמת את האור הבוקע ממיצבי אור ומהקרנות עם זמני חשיפה ממושכים ותנועות גוף מכוונות – בדומה לריקוד איטי עם המצלמה. כך אני לוכדת מופעי אור שאינם נתפסים בעין האנושית ויוצרת במצלמה דימויים המנותקים מהקשרם המקורי.

העבודות חושפות את מנגנון יצירת הדימוי: שברירי אור נלכדים במצלמה ככתמי אור הנאגרים וקופאים, חלקם מתפרקים לאלמנטים בסיסיים של שקיפות, גוני צבע, צל וטקסטורה ומהדהדים את המקור ממנו בקעו, את החומרים שבהם פגעו ואשר מהם הוחזרו ואת המכשיר שביצע בהם מטמורפזה. השילוב בין קרן האור, למצלמה ולתנועת גופי מייצר חללים ומקומות, איברי גוף ונופים פנטסטיים, צילומים אבסטרקטיים האוצרים בחובם תנועה ומרחב. הדימויים המופשטים ממיסים את נושא הצילום למצב של פתיחות גמורה ללא גבולות ברורים, בהם מתבטלת נוחות הזיהוי האוטומטי. חוסר ההגדרה מוביל את הצופה להתבונן, להשתהות ולצקת בדימוי תוכן מעולמו הפנימי ומדמיונו – כחוליה נוספת בשרשרת היצירה, בדומה למחזור האנרגיה בטבע.

עבודתי מושפעת מתנועת האקספרסיוניזם המופשט, זרם ה-Concrete Photography

וצלמי ה-New Vision.